

GOANA DUPĂ CAȘCAVAL

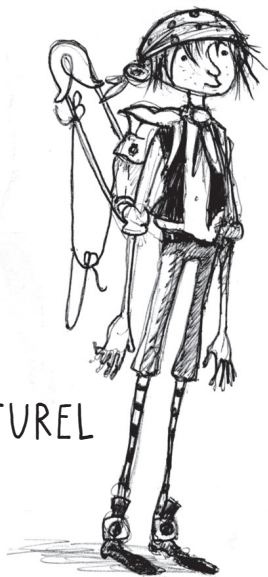
CHRIS MOULD

Traducere de Andrei Covaciu

CORINT JUNIOR

NĂSTUREL

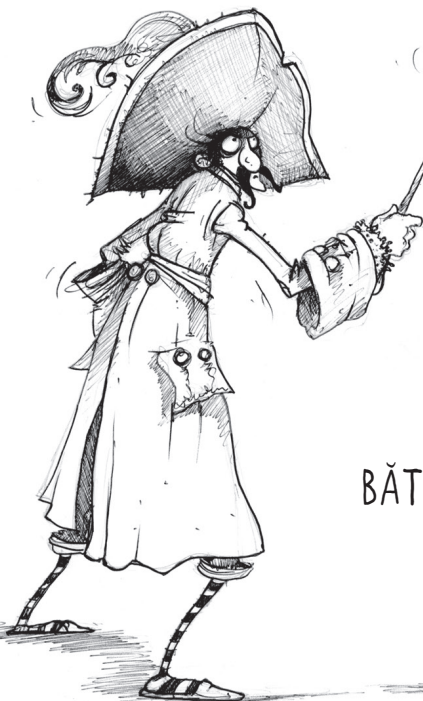
LILY

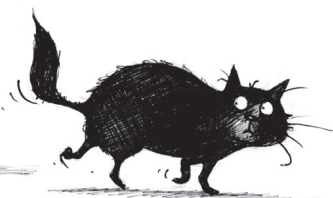
ȘOARECII-
DE-PLINTĂ

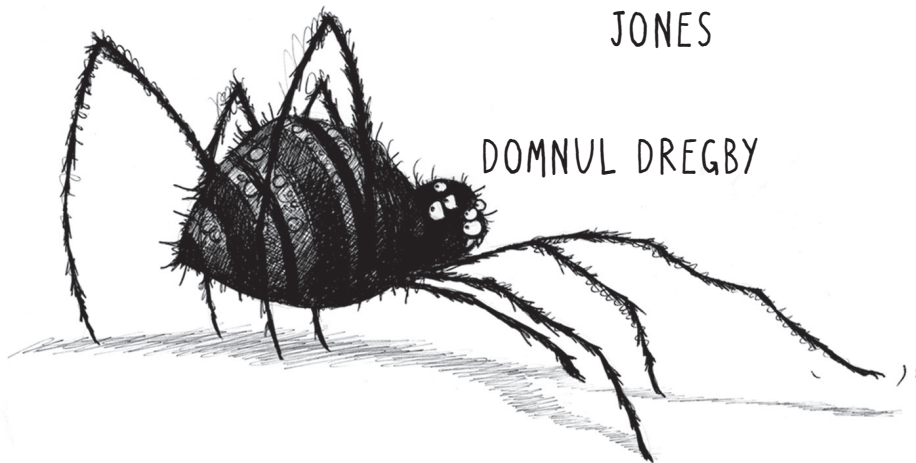
CĂPITANUL
SURIMI

BĂTRÂNUL UNCHI NOGGIN

JONES

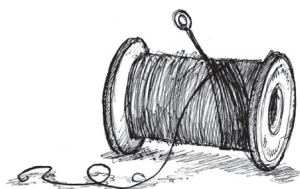

DOMNUL DREGBY

Vechiul
magazin
de catrafuse

La capătul străzii se află un vechi magazin de catrafuse. Este sumbru și ponosit – și nimic interesant nu se petrece vreodată pe-acolo. Cel puțin așa cred cei mai mulți oameni...

Printre nesfârșitele ciudățenii fără folos, o corabie vârată într-o sticlă acoperită de praf zace pe un raft, adunând pânze de păianjen. Dar, atunci când lumea nu se uită, un mic echipaj de pirați iese de acolo să exploreze împrejurimile.

Iar atunci când ești mai mic decât o ceșcuță de ceai, un magazin de catrafuse poate fi un loc destul de periculos...

Năsturel, musul¹ corabiei, își petrecuse cea mai mare parte a după-amiezii explorând. Străbătuse mormane de cărți și de cutii pline cu tot felul de nimicuri, încercând să vadă ce poate găsi prin ele. Avusese timp chiar să tragă un pui de somn într-un vechi ceas cu cuc.

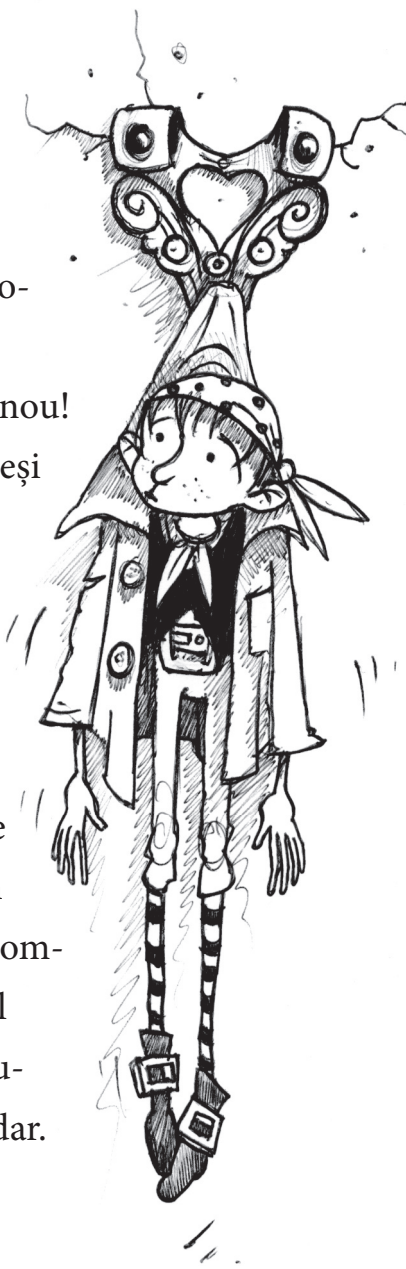
Dar, în timp ce se întorcea pe raftul de pe care plecase, Năsturel și-a prins partea

¹ Cel care învață marinăria pe navă (n. red.).

din spate a jachetei de un vechi cârlig de agățat tablouri, iar acum atârna, neajutorat, de-a lungul peretelui.

— Of, la naiba, nu din nou! exclamă el cu voce tare, deși nu îl putea auzi nimeni.

Aruncă o privire prin magazin. Era una dintre acele seri perfecte: razele lunii se revărsau prin fereastră și luminau în nuanțe albastre-argintii corabia din sticlă. Până în clipa aceea, domnise o liniște deplină. Musul încercă să se elibereze, scuturându-și umerii – dar în zadar.

Deasupra lui Năsturel, însă, cineva se trezise în întuneric. Domnul Dregby, păianjenul casei, abia aștepta să se înfrupte din carnea musului. Trecuse deja ceva vreme de când își pusese cei șase ochi pe băiat, iar acum observase că cina lui perfectă atârna acolo, sub el, parcă așteptându-l.

— Cei tineri sunt mai zemoși! exclamă încântat domnul Dregby.

Năsturel auzi un scârțait deasupra capului și își înălță alarmat privirea într-acolo. O învălmășeală de picioare păroase și de ochi mărgelați tocmai se năpustea către el.

Apoi, deodată, se simți tras de picioare. Brațele îi alunecară pe mânecile jachetei și, în clipa următoare, Năsturel căzu grămadă

pe podea, peste propriul salvator, care, cu o voce înfundată, făcu „Au!“.

Era, de fapt, cea mai bună prietenă a lui, Lily, cea mai tânără membră a echipajului de pirați. Aceasta sări în picioare, agitând un ac imens de remaiat ciorapi în direcția domnului Dregby. Văzând-o, păianjenul se grăbi, nemulțumit, să se întoarcă în cotlonul întunecat de deasupra raftului.

— Mulțumesc! exclamă Năsturel aranjându-și ținuta. Era cât pe ce, adăugă el înălțându-și privirea către jacheta care încă atârna în cârlig.

— Știi că nu ai voie să hălăduiești de unul singur, îi aminti Lily. E periculos!

— Încercam și eu să mă aventurez pe-aici, se scuză Năsturel.

— Nu ar trebui să cauți aventurile cu lumânarea, îi răspunse Lily. Ai putea să dai de bucluc...

Mult mai târziu după această întâmplare, Năsturel ieși pe puntea corabiei, simțindu-se mai liniștit. Se cățăra pe gâtul sticlei, după care sări pe raft.

Scrută atent cu privirea interiorul magazinului. Totul se cufundase, la loc, în liniște. Din buzunar, Năsturel scoase un steag de pirați, pe care îl despături, legându-l între un sfeșnic și un cui bătut în perete.